परमधार्मिकाः । आवन्त्यश्च दशार्हश्च बली विषहरश्च यः" हरिव० ३७ अ०क्रोष्टुवंश्योक्तौ । भाग० ९।२४।२ उक्ते २वृष्णिनृपपौत्रे च । "क्रथस्य कुन्तिः पुत्रोऽभूद् वृष्णिस्तस्याथ निर्वृतिः । ततो दशार्हो नाम्नाभूत् तस्य व्योमः सुतस्ततः"। उपचारात् ३तद्वंश्ये नृपे ४तदधिकृतदेशे च "धौम्यञ्च भीमश्च युधिष्ठिरञ्च यमौ च कृष्णाञ्च दशार्हसिंहः । उवाच दिष्ट्या भवतां शिवेन प्राप्तः किरीटी मुदितः कृतास्त्रः । प्रोवाच कृष्णामपि याज्ञसेनीं दशार्हभर्त्ता सहितः सुहृद्भिः" भा०व०१८३अ०।५ विष्णौ पु० "विजयोजयः सत्यसन्धो दशार्हः स्वात्वतां पतिः" विष्णु०स० । शङ्करभाष्ये तु दाशार्ह इति पठित्वा दाशोदानं तमर्हति दाशार्हः दशार्हस्य कुले उत्पन्नत्वाद्वा" व्याख्यातम् । दशार्हस्य गोत्रापत्यम् शिवा०अण् । दाशार्ह यदुवंश्यमात्रे कृष्णादौ त्रि०स्त्रियां ङीप् । दशार्हस्तद्वाचकशब्दोऽस्त्यत्र अध्याये अनुवाके वा विमुक्ता० अण् । दाशार्ह दशार्हशब्दयुक्ते अनुवाके अध्याये च । ६आयुधजीविसंघभेदे च । ततः स्वार्थे पर्श्वा० अण् । दाशार्ह आयुधजीविसंघभेदे । प्रज्ञा०स्वार्थे अण् । दाशार्ह यदुवंश्ये नृपमात्रे च ।

दशावतार पु०दश अवतारा अस्य । विष्णौ दश अवताराश्च अवतारशब्दे दृश्या अन्येऽपि दशावताराः मत्स्यपु०उक्ता यथा "धर्मान्नारायणस्यांशः संभूतश्चाक्षुषेऽन्तरे । यज्ञञ्च वर्त्तयामासुर्देवा वैवस्वतेऽन्तरे । प्रादुर्भावे ततस्तस्य ब्रह्मा ह्यासीत् पुरोहितः । युगाख्यायाञ्चतुर्थ्यान्तु आपन्नेषु सुरेषु वै । संभूतः स समुद्रान्ते हिरण्यकशिपोर्वधे । द्वितीये नरसिंहाख्ये रुद्रो ह्यासीत् पुरोहितः । बलिसंस्थेषु लोकेषु त्रेतायां सप्तमं प्रति । तृतीये वामनस्यार्थे धर्मेण तु पुरोधसा । एतास्तिस्रः स्मृतास्तस्य दिव्याः संभूतयो द्विजाः । मानुष्याः सप्त येऽन्ये तु शापजास्तान्निबोधत । त्रेतायुगे तु प्रथमे दत्तात्रेयो बभूव ह । नष्टे धर्मे चतुर्थांशे मार्कण्डेयपुरःसरः । पञ्चमः पञ्चदश्यान्तु त्रेतायां सम्बभूव ह । मान्धाता चक्रवर्त्ती तु तस्यौतथ्यपुरःसरः । एकोनविंश्यां त्रेतायां सर्वक्षत्रान्तकृद्विभुः । जामदग्न्यस्तथा षष्ठो विश्वामित्रपुरःसरः । चतुर्विंशे युगे रामो वशिष्ठेन पुरोधसा । सप्तमो रावणस्यार्थे जज्ञे दशरथात्मजः । अष्टमे द्वापरे विष्णुरष्टाविंशे पराशरात् । वेदव्यासस्तथा जज्ञे जातूकर्णपुरःसरः । कर्त्तुं धर्मव्यवस्थानमसुराणां प्रणाशनम् । तिष्ये नवमके जज्ञे तपसा पुष्करेक्षणः । देवक्यां वसुदेवेन द्वैपायनपुरःसरः । तस्मिन्नेव युगे क्षीणे सन्ध्याशिष्टे भविष्यति । कल्की विष्णुयशा नाम पाराशर्य्यपुरःसरः । दशमो भाव्यसंभूतो याज्ञवल्क्यपुरःसरः ।"

दशाश्व पु० दश अश्वा रथेऽस्य । चन्द्रे शब्दर० । "रथस्त्रिचक्रः सोमस्य कुन्दाभास्तस्य वाजिनः । वामदक्षिणतो युक्ता दश तेन चरत्यसौ । वीथ्याश्रयाणि ऋक्षाणि ध्रुवाधारेण वेगिना । ह्रासवृद्धिक्रमस्तस्य राशीनां सवितुर्यथा । अर्कस्येव स्थितस्याश्वाः सकृद्युक्ता वहन्ति ते । कल्पमेकं मुनिश्रेष्ठ ! वारिगर्भसमुद्भवाः" पुराणसर्वस्वे विष्णु० पु० ।

दशाश्वमेध (धिक) न०काशीस्थतीर्थभेदे तनमहात्म्यादिकथा काशी०ख० ५२अ० उक्ता यथा

"साहाय्यं प्राप्य राजर्षेर्दिवोदासस्य पद्मभूः । इयाज दशभिः काश्यामश्वमेधैर्महामखैः । अद्यापि होमधूमोघैर्यद्व्याप्तं गगनान्तरम् । तदा प्रभृति नैवेह नीलिमानं जहात्यदः । तीर्थं दशाश्वमेधाख्यं प्रथितं जगतीतले । तदा प्रभृति तत्रासीद्वाराणस्यां शुभप्रदम् । पुरा रुद्रसरो नाम तत्तीर्थं कलसोद्भव ! । दशाश्वमेधिकं पश्चाज्जातं विधिपरिग्रहात् । स्वर्द्धुन्यथ ततः प्राप्ता भगीरथसमागमात् । अतीव पुण्यवज्जातमतस्तीर्थमनुत्तमम् । विधिर्दशाश्वमेधेशं लिङ्गं संस्थाप्य तत्र वै । स्थितवान् न गतोऽद्यापि क्वापि काशीं विहाय तु । राज्ञो धर्मरतेस्तस्य छिद्रं नाप च किञ्चन । अतः पुरारेः पुरतो विदित्वा किं वदेद्विधिः । क्षेत्रप्रभावं विज्ञाय ध्यायन् विश्वेश्वरं विभुम् । ब्रह्मेश्वरं च संस्थाप्य विधिस्तत्रैव संस्थितः । परा तनुरियं काशी विश्वेशस्येति निश्चितम् । अस्याः संसेवनाच्छम्भुर्न कुप्यति पुरा मयि । कः प्राप्य काशीं दुर्मेधाः पुनस्त्यक्तुमिहेहते । अनेकजन्मजनितकर्म्मनिर्मूललक्षणाम् । विश्वसन्तापसंहर्तुः स्थाने विश्वपतेस्तनुः । सन्ताप्यते परं काश्याविश्लेषजमहाग्निना । प्राप्य काशीं त्यजेद्यस्तु समस्ताघौघनाशनीम् । नृपशुः स परिज्ञेयो महासौख्यपराङ्मुखः । निर्वाणलक्ष्मीं यः काङ्क्षेद्भञ्जन् संसारदुर्गतिम् । तेन काशी न सन्त्याज्या यद्याप्तैशादनुग्रहात् । यः काशीं संपरित्यज्य गच्छेदन्यत्र दुर्मतिः । तस्य हस्ततलाद्गच्छेच्चतुर्वर्गफलोदयः । निवर्हणीमघौघस्य सुपुण्यपरिबृंहि-